

Tankeväckande och vacker

Thielska galleriet är en pampig byggnad högt upp på en kulle ute på Blockhusudden på Djurgården. Här visas *Nutid, dåtid, drömtid*, med verk av konstnären **Karin Frostenson** (f 46). Chefen och intendenten **Patrik Steorn** invigde utställningen med stor entusiasm och vi blev sedan guidade av konstnären själv. Karin Frostenson har varit verksam konstnär sedan hon avslutade sin utbildning på Konsthögskolan i slutet av sextiotalet. Hon kallar sig helst bildkonstnär och hennes konst spänner över ett brett fält av olika bilder; komponerade av seriefigurer, reklamblad, TV-nyheter, tidningsfoton mm tillsammans med konsthistoriska klassiker. Hon fogar ihop bilderna och skapar kollage med radikala budskap i ljusa mjuka pasteller och klara färger.

Utställningen är tematisk, inte kronologisk. I ett rum visas hennes medverkan i tidningen PUSS. Här skapades bilderna kollektivt, oftast är de osignerade och Karin Frostenson berättade att hon inte hade en enda PUSS-tidning kvar (de är i dag en raritet). På den tiden sparade man inget och flera av hennes konstverk försvann. Antagligen var det för individualistiskt att skriva sitt namn på ett verk i dåtidens kollektiva trend. Karin Frostenson producerade många bilder i tidningen tillsammans med sin dåvarande man **Lars Hillersberg**. Bakgrunden i seriekonsten lever kvar i hennes konst, hon har lyft in serie-estetiken i många av sina senare verk.

I nästa rum finns porträtt av hennes familj. Karin Frostenson är barnbarnsbarn till bankiren och konstsamlaren **Ernest Thiel** och hans hustru **Karin**. Dem målade hon av från fotografier. Karin är dotter till **Ulla Lidman** (dotter till pingstpastorn **Sven Lidman**) och psalmdiktaren och prästen **Anders Frostenson**, även de finns porträtterade i familjerummet. Karin Frostenson berättade med stor ömhet och respekt om sin far (som hon tog hand om när han blev gammal) som bearbetat och skapat en tredjedel av alla psalmer i vår psalmbok, och som var en öppen

och vidsynt människa.

Hon reste till Indien och blev intresserad av andlighet och yoga. Bakgrund i den kyrkliga världen fick henne genom resan och livet att inse att det heliga finns inom människan. Karin Frostenson har alltid varit politisk i sin konst, men det förändrades successivt och naturen och andligheten fick en alltmer framträdande roll. Nu skapade hon stora ljusa tavlor med slingrande växter, landskap som svävar mellan natur och fantasi.

Men hon gör

själv ingen åtskillnad mellan att skapa politiska bilder och bilder

av naturen. Hon väver in sin kritiska blick i bilder där naturen

tar stor plats, men också är skör och sårbar. *Via Petrolium*

(2016) visar hur oljan blivit en ofrånkomlig del av vårt

vardagsliv. *Stormen* (1990), är en målning i varma

pastellfärger, men där trädet mitt i ser ut att kunna blåsa

omkull. Naturen är som en tunn väv och om trådar i väven brister

kan hela väven gå sönder. Vårt sätt att leva hotar inte bara

naturen utan i lika hög grad kulturen, menar Karin Frostenson.

Nutid, dåtid, drömtid är mycket tankeväckande, men också vacker. Karin Frostenson rör sig genom decennierna och fångar upp tidsandan på sitt personliga, uttrycksfulla och lyhörda sätt. Att få en guidning av henne personligen är möjlig vissa tider, något jag verkligen rekommenderar. Under höstlovet ordnas även familjevisningar, anpassade till barn.

Claudette Skilving

Bilden är I skidspåret (1994)

Nutid, dåtid, drömtid

Karin Frostenson

Thielska galleriet, Stockholm

12 oktober – 26 januari 2020